

Перше Послання Павла

До Коринтян

Вітання коринтянам

1¹⁻²Павло, покликаний бути апостолом Христа Ісуса волею Божою, разом із братом нашим у Христі Состеном до церкви Божої, що в Коринті, до людей відданих Богу в Христі Ісусі, яких Бог покликав бути святими, а також до всіх тих, хто повсюди молиться в ім'я Господа нашого¹ Ісуса Христа, Господа їхнього і нашого. ³Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого і від Господа Ісуса Христа.

Дяка Богу

⁴Я завжди дякую моему Богу за вас, за Божу благодать, що дана вам в Христі Ісусі. ⁵Бо в Ньому ви збагатилися всім: і словом, і знанням. ⁶Наше свідчення про Христа підтвердилося в вас. ⁷Зараз ви маєте усі дари Божі, поки чекаєте приходу нашого Господа Ісуса Христа. ⁸Він також повністю підтвердить у День другого Пришестя Господа нашого Ісуса Христа, що ви невинні. ⁹Істинний і вірний Бог покликав вас до єднання зі Своім Сином, нашим Господом Ісусом Христом.

Незгоди у Коринтській церкві

¹⁰Я благаю вас, брати і сестри мої, іменем Господа нашого Ісуса Христа, щоб усі ви погоджувалися одне з одним, щоб не було розбрату між вами, і щоб були ви єдині в думках своїх і прагненнях. ¹¹Бо стало мені відомо від Хлоїних домашніх, що між вами є суперечки. ¹²І ось що я маю на увазі: кожен із вас каже: «Я — прибічник Павла» — «Я — Апол-

лосів» — «Я — Кифин» — «А я — прибічник Христа».

¹³Хіба ж Христос розділвся? Хіба був розп'ятий за вас Павло? Чи, може, хрестилися ви в ім'я Павлове? ¹⁴Я дякую Богові, що нікого з вас не хрестив, окрім Криспа і Гаая. ¹⁵Тож ніхто з вас не може сказати, що хрестився моїм ім'ям. ¹⁶Хрестив я ще Степанову родину, а щодо інших, то не пригадаю, чи хрестив я ще когось. ¹⁷Бо Христос послав мене не хрестити, а проповідувати Добру Звістку та без надмірного красномовства, щоб хрест² Христовий не втратив сили своєї.

Христос — Божа сила і мудрість

¹⁸Бо для тих, хто гине, учення про хрест — це дурниця, а для нас, хто спасений, то є сила Бога. ¹⁹Як сказано у Святому Писанні:

«Я знищу мудрість мудрих і звезду нанівець розум розумних».

Ісаія 29:14

²⁰Де той мудрець? Де той вчений? Де той мислитель, який належить часу нинішньому? Чи Бог не зробив мудрість світу цього безглуздою?

²¹Світ своєю мудрістю не осягнув Бога. То Бог Своєю мудрістю вибрав для порятунку тих, хто вірить, хоч яке безглузде Вчення, що ми проповідуємо. ²²Юдеї вимагають чудесних знамень, а греки — мудрості. ²³Ми ж проповідуємо про розп'ятого Христа. Для юдеїв це вчення є образою, а для поган — без-

2 1:17 хрест Дерев'яний хрест, на якому римляни страчували злочинців. Це також символ сорому, страждання та смерті. Подібно тому, як Сам Христос був готовий віддати своє життя заради усіх людей, Він прохає усіх Своїх послідовників віддати їхнє життя заради Нього.

¹ 1:1-2 молиться в ім'я Господа нашого Буквально «хто вірує в ім'я Господа нашого».

глуздям.²⁴ І лиш покликани Богом, чи то юдеї, чи то погани, розуміють, що Христос — сила і мудрість Бога.²⁵ Адже Боже «безглуздя» мудріше за людську мудрість, а Божа «неміч» міцніша за людську силу.

²⁶Брати і сестри, подумайте про своє власне покликання! Небагато з вас були мудрими за людськими мірками. Небагато було й сильних, небагато шляхетних.²⁷ Ні, Бог вибрав «нерозумних», щоб присоромити мудрих світу цього. Він вибрав немічних, щоб присоромити сильних.²⁸⁻²⁹ Бог вибрав усе принижене й зневажене, все «немічне», щоб знищити все те, що «чогось варте», щоб ніхто не вихвалявся перед лицем Божим.

³⁰Він — джерело життя вашого в Ісусі Христі, Який став нашою мудрістю з Божої волі, нашою праведністю, нашим освяченням і нашою спокутою.³¹ Адже сказано у Святому Писанні: «Хто хвалиться, той мусить хвалитися Господом»¹.

Звістка про Христа

2 ¹Тож прийшов я до вас, брати і сестри мої, проповідувати таємну Божу істину, не покладаючись на свою красномовність і мудрість.² Находячись серед вас, я вирішив забути усе, крім Ісуса Христа і Його смерті на хресті.³ Отже, я прийшов до вас, слабкий, проїнятий страхом і великим трепетом.⁴⁻⁵ Слова мої і проповіді були донесені не з переконливістю людської мудрості, а в доказах сили Духа. Нехай ваша віра спирається не на людську мудрість, а на Божу силу.

Божа мудрість

⁶Ми справді навчаємо мудрості зрілих людей, але не мудрості нинішніх часів і не мудрості правителів світу цього, владі яких настане кінець.⁷ Ми навчаємо таємної Божої мудрості, що була прихована від людей. Бог призначив її нам на славу іще до початку світу.⁸ Це

¹ 1:31 Цитата приведена з книги Єр. 9:24.

мудрість, про яку жоден із правителів цього світу не знав. Бо якби вони знали, то не розіп'яли б славного Господа.⁹ Так сказано у Святому Писанні:

«Очі не бачили, вуха не чули,
і на думку людям не спадало те,
що Бог залишив для тих,
хто любить Його».
Ісаія 64:4

¹⁰Та Бог відкрив нам це через Духа, Який знає все, навіть найприхованіші таємниці Божі.

¹¹Бо хто з людей знає думки іншого? Тільки той дух, який в ньому живе. Так само ніхто не знає думок Божих, крім Духа Божого.¹² А ми приймаємо не дух, який належить світу цьому, а Дух, Який йде від Бога, щоб знати те, що щедро було нам дароване Богом.¹³ І говоримо ми про ці речі не словами, яких мудрість людська навчила нас, а словами, яких навчив нас Дух. Ми пояснюємо духовні речі, використовуючи слова від Духа.

¹⁴Земна людина не сприймає істин, які відкриває Дух Божий. Вона вважає їх безглуздя, та не може зрозуміти це, бо їх можна оцінити тільки за допомогою Святого Духа.¹⁵ А духовна людина може судити все, та її сама ніхто не може судити.¹⁶ Сказано у Святому Писанні:

«Хто знає думки Господні?

Хто може повчати Його?»
Ісаія 43:13
Але ми маємо розум і думки Христові.

Апостоли — слуги Христа

3 ¹Брати і сестри мої, коли я з вами був, то не міг навчати вас як людей духовних. Навпаки, я мусив звертатися до вас як до людей мирських, як немовлят у Христі.² Я проповідував вам, не наче напував вас молоком, а не годував твердою їжею, бо ви не спроможні були ще її спожити. Ви ще й зараз не здатні на це.³ Ви й досі належите цьому світу. Якщо між вами є задрощі й суперечки, то хіба не мирські ви є? Хіба не поводитесь, як усі люди цього світу?

⁴Якщо хтось із вас каже: «Я послідовник Павла», а інший: «А я — Аполлоса» — то хіба не як мирські люди вчините?⁵ А хто ж такий Аполлос, і хто

такий Павло? Ми лише слуги, через яких ви стали віруючими. Ми виконали свою роботу, яку Господь призначив кожному із нас. ⁶Я посіяв зерно, Аполлос полив його, але Бог є Той, Хто виростив.

⁷Тож не має значення ні той, хто сів, ні той, хто поливав, а лише Бог, Який зростив. ⁸І той, хто сів зерно, і той, хто поливав його, мають одну мету, і кожен буде нагороджений за свою працю. ⁹Бо всі ми на службі у Бога, трудимося в Його ім'я, а ви — і нива Божа, й оселя Його.

¹⁰Згідно з Божим даром, даним мені, я заклав фундамент, як той мудрий будівельник, а вже інший зводить на ньому споруду. Та кожен мусить дбати про те, як він буде. ¹¹Але ніхто не може закласти іншого фундаменту, ніж той, що вже закладено, й фундамент той — Ісус Христос. ¹²Людина може будувати на цьому фундаменті з золота чи срібла, коштовного каміння чи дерева, сіна чи соломи.

¹³Але робота кожного буде очевидна, бо настане День, і все стане зрозумілим, тому що той День прийде з вогнем. І вогонь випробує працю кожного і виявить її якість. ¹⁴І якщо збудоване людиною вистоїть, то вона здобуде винагороду. ¹⁵Чия ж споруда згорить, той зазнає втрати, а сам він буде врятований, уникнувши вогню.

Людина — храм Божий

¹⁶Чи знаєте ви, що ви — храм¹ Божий, і що Дух Божий живе в вас? ¹⁷Якщо хтось зруйнує Божий храм, того Бог зруйнує, бо храм Божий — святий, а ви і є цим храмом. ¹⁸Не обманюйте себе. Якщо хтось із вас вважає, що він розумний мудрістю цього світу, то йому слід стати «нерозумним», щоб здобути істинну мудрість. ¹⁹Бо мудрість цього світу насправді є безглуздом для Бога. У Святому Писанні сказано: «Бог лоявить мудрих на їхні ж хитрощі»². ²⁰І ще:

¹ 3:16 храм Оселя Господа, де народ Божий поклонявся Богу. У даному випадку мається на увазі, що віруючі — це духовний храм, де живе Господь.

² 3:19 Цитата приведена з книги Йова 5:13.

«Господь знає, що думки мудрих — нікчемні»³. ^{21–22}Тож не треба вихвалитися людьми. Бо все належить вам: чи то Павло, Аполлос або Кифа; чи то світ, життя, смерть, сучасне й майбутнє — все належить вам. ²³Ви ж належите Христові, а Христос належить Богу.

Апостоли Христові

4 ¹Ось як люди мають думати про нас, як про слуг Христових, котрим довірено таємні істини Божі. ²А ті, кому довірено таємниці, мусять бути гідними довіри. ³Та мені байдуже, чи ви судитимете мене, чи якийсь інший суд людський, адже й сам я себе не суджу. ⁴Сумління моє чисте, та не в цьому моє виправдання. Лише Господь мені суддя. ⁵Тож не судіть передчасно, доки Господь не прийде. Він висвітлить усе, що приховано в темряві, й виявить таємні задуми сердець. І тоді буде кожному така похвала від Бога, на яку той заслуговує.

⁶Брати і сестри мої, я показав усе це на прикладах Аполлоса і своєму власному прикладі заради вас, щоб ви змогли навчитись і зрозуміти значення цих слів: «Не йдіть далі того, що написано у Писанні» — щоб ви не величалися одне перед одним. Щоб ви не підносили одних, зневажаючи інших. ⁷Хто каже, що ти кращий за інших? І що ти маєш такого, що не було дано тобі? Але якщо все, що маєш ти, отримав як дарунок, то чого ж вихвалитися, наче лише своїми силами здобув усе це?

⁸Ви вважаєте, що маєте все необхідне. Думаєте, що поставали багатіями й царями без нас. Хотів би я, щоб ви й справді були царями, тоді й ми могли б царювати разом з вами. ⁹Та мені здається, що Бог дав нам, апостолам, останнє місце, зробив нас людьми приреченими до смерті. Адже ми стали видовищем для всього світу: як для Ангелів, так і для людей. ¹⁰Ми нерозумні заради Христа, а ви вважаєте себе такими мудрими в Христі! Ми немічні, а ви похваляєтесь

³ 3:20 Цитата приведена з книги Пс. 94:11.

собою, кажучи, що ви дужі! Ви в пошані, а ми безславні!

¹¹І досі ми голодні й спрагли, бідно одягнені, побиті й безпритульні. ¹²Тяжкою працею, власними руками добуваємо ми щоденний хліб свій. ¹³Коли нас ганьблять, ми благословляємо; коли нас переслідують, ми терпимо; коли на нас зводять наклепи, ми втішаємо. Ми стали покидьками світу, порохом земним, що його люди й дотепер топчуть.

Будьте моїми послідовниками

¹⁴Я пишу це не для того, щоб присоромити вас. Я застерігаю вас як улюблених дітей своїх. ¹⁵Бо якби ви мали навіть десять тисяч наставників у Христі, ви не матимете багато батьків. Це я через Благовість дав вам життя в Ісусі Христі. ¹⁶Тож благаю вас: наслідуйте мене. ¹⁷Ось чому послав я до вас Тимофія¹, мого улюбленого й вірного сина в Господі. Він нагадає вам шляхи мої в Христі Ісусі так само, як і я навчаю скрізь, у кожній церкві.

¹⁸Та дехто з вас запишався, міркуючи, що я не прийду до вас. ¹⁹Але невдовзі я буду з вами, якщо на те буде Божа воля. І тоді я побачу, чи спроможні ті красномовні хвальки на щось більше, ніж порожні балачки. ²⁰Бо Царство Боже виявляється не в словах, а в силі. ²¹Чого ж ви хочете: щоб я прийшов до вас із корою чи з любов'ю і духом ніжності?

Розпушта в церкві

5 ¹Кажуть, що серед вас чиниться розпушта, ще й така, якої немає навіть серед поган. Розповідають, що дехто з вас живе з мачухою своєю. ²Та всі ви сповнилися пихою замість того, щоб засмутитися. Того, хто вчинив таке, слід вигнати з вашої громади. ³І хоч я відсутній серед вас тілом, та все ж присутній духом, і як присутній я вчинив суд над тим, хто вчинив такий гріх. ⁴⁻⁵І коли ви зберетеся в ім'я Господа нашого Ісуса, дух мій буде з вами. Владою Господа нашого Ісуса віддаймо того грішника

¹ 4:17 **Тимофій** Учень і сподвижник Павла.

сатані, щоб знищив він його гріховне ество², і щоб дух чоловіка цього був врятований в День Господній.

⁶Недобре, що ви вихвалюєтеся. Хіба ви не знаєте, що мала закваска заквашує все тісто? ⁷Позбавтеся старої закваски, щоб вам самим стати новим тістом. Як християни ви і є тим Пасхальним тістом без закваски³. Бо Христа, наше Пасхальне Ягня⁴, було принесено в жертву. ⁸Тож святкуймо нашу Пасху, та не зі старою закваскою злоби й лукавства, а з опрісноками щирості та істини.

⁹Я писав у листі, що не слід вам спілкуватися з тими, хто піддався розпусті. ¹⁰Та я не мав на увазі, що зовсім не слід знатися з розпусниками цього світу чи скнарами, шахраями чи ідолопоклонниками. Інакше вам треба було б залишити цей світ. ¹¹Я писав вам, щоб ви не зналися з тими, хто видає себе за віруючих, але є розпусником, скнарою, ідолопоклонником, наклепником, п'яницею чи хабарником. Навіть за стіл не сідайте з таким.

¹²Чи моя це справа — засуджувати тих, хто не належить до церкви? Звісно ні! Ви повинні засуджувати тих, хто належить церкві. ¹³Бог засудить тих, хто не належить до церкви. Бо у Святому Писанні сказано: «Женіть від себе лиху людину»⁵.

Суперечки між християнами

6 ¹Коли у вас виникне суперечка з кимось з віруючих, то хіба ж ви підете до суду неправедного замість того, щоб звернутися до Божих людей? ²Невже ви не знаєте, що святі люди Божі судитимуть світ? І якщо ви судитимете світ, то хіба ж ви нездатні вирішити такі дрібні справи? ³Чи ви не знаєте, що ми судитимемо Ангелів, не кажучи вже про справи життєві? ⁴Тож якщо ви матиме-

² 5:4-5 **єство** Буквально «себе» або «тіло».

³ 5:7 **тістом без закваски** Павло у цьому випадку порівнює віруючих з Пасхальним хлібом: як тісто для Пасхального хліба не містило закваски, так і віруючі в Господа не матимуть в собі гріха.

⁴ 5:7 **Пасхальне Ягня** Ісус приніс життя Своє у жертву за гріхи людства.

⁵ 5:13 Цитата приведена з книги Повт. Закону 22:21, 24.

те справу з випадками повсякденного життя, чи призначите ви суддями тих, хто не має ніякого відношення до церкви?

⁵Кажу я так, щоб соромно вам стало. Невже справи такі кепські, що серед вас не знайдеться жодного мудрого чоловіка, щоб розсудити двох своїх братів у Христі? ⁶Брат іде до суду з братом, і ви дозволяєте невіруючим судити їх? ⁷По суті, те, що ви вступаєте в сутяжництво одне з одним, є повною вашою поразкою. Чи не краще вам натомість стерпіти образу? Чи не краще вам стерпіти завдану шкоду? ⁸Та ви ж самі ображаєте й грабуєте, і то своїх же братів і сестер у Христі!

⁹⁻¹⁰Хіба ви не знаєте, що неправедні люди не успадкують Царства Божого? Не обманюйте самих себе! Ніхто, ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні мужоложці, ні злодії, ні скнари, ні п'яниці, ні наклепники, ні шахраї не успадкують Царства Небесного. ¹¹І деякі з вас були такими, але ви очистилися, були освячені й виправдані в ім'я Господа Ісуса Христа і Духом Бога нашого.

Нехай тіла ваші служать Богу

¹²«Все мені дозволено», — стверджуєте ви. Та у відповідь я вам кажу: не все доцільно й бажано. Навіть якщо це правда, що «усе дозволено мені», але ніщо не повинно володіти мною як рабом. ¹³Ось інший мовить: «Їжа — для шлунку, а шлунок — для їжі». Та Бог знищить і те, й друге. Бо тіла наші не для розпусти, а для служіння Господу¹, й Господь — для тіла нашого. ¹⁴Бог не лише воскресив Господа з мертвих, Він і нас воскресить силою Своєю. ¹⁵Чи ви не знаєте, що тіла ваші є членами Христа? Тож хіба я візьму частини тіла Христа і зроблю їх членами розпусниці? Звісно, ні!

¹⁶Знов таки: чи не відомо вам, що той, хто з'єднується з розпусницею, стає з нею одним цілим? «Бо двоє, — сказано у Святому Писанні, — стають одним

тілом»². ¹⁷Той же, хто з'єднується з Господом, духовно стає одним цілим з Ним. ¹⁸Уникайте розпусти. Кожен гріх, вчинений людиною, — поза її тілом, але розпусник грішить проти власного тіла.

¹⁹Невже ви не знаєте, що тіла ваші — це храми³ Духа Святого, який живе в вас? І хіба ви не знаєте, що ви одержали Дух Святий від Бога, і що ви більше не належите собі? ²⁰Адже Господь сплатив за вас високу ціну, тож прославте Бога тілами своїми.

Про подружнє життя

7 ¹Тепер про те, що ви написали мені: «Чи не краще чоловікові взагалі не торкатися жінки». ²Але щоб уникнути гріха розпусти, кожен чоловік мусить мати дружину, а кожна жінка — чоловіка. ³Чоловік мусить давати все належне своїй дружині, і так само жінка — своєму чоловікові. ⁴Не жінка володіє тілом своїм, а її чоловік, так само не чоловік володіє тілом своїм, а його дружина.

⁵Не відмовляйте одне одному, хіба що за спільною згодою і на деякий час для того, щоб віддатися молитві, а потім знову бути разом, щоб сатана не спокусив вас, скориставшись вашим невмінням володіти собою.

⁶Я вам кажу це не як наказ, а як поступку. ⁷Хотів би, щоб усі люди були такими, як я, але кожен має свій власний дар Божий: в одного такий, у другого — інший.

⁸Щодо неодружених і вдів я хочу ось що сказати: для них добре, якщо вони залишатимуться самотніми, як і я. ⁹Та якщо вони не можуть втриматися, то нехай одружуються, бо краще одружитися, ніж згоріти від жадання.

¹⁰Одруженим я даю такий наказ, хоча це не я, а Господь наказує: жінці не слід шукати розлучення з чоловіком своїм.

¹¹Якщо ж уже розлучиться, то повинна залишатися незаміжньою або нехай помириться з чоловіком своїм. Та чо-

² **6:16** Цитата приведена з книги Бут. 2:24.

³ **6:19 храми** Храм — Оселя Господа, де народ Божий поклонявся Богу. У даному випадку мається на увазі, що віруючі — це духовний храм, де живе Господь.

¹ **6:13 тіла... служіння Господу** Див.: Вих. 28:36.

ловікові не слід розлучатися зі своєю дружиною.

¹²Усім іншим я скажу (та цей наказ від мене, а не від Господа): якщо якийсь брат у Христі має дружину, яка не вірує, і вона згідна жити з ним, то нехай він не розлучається з нею. ¹³Якщо жінка має чоловіка, який не вірує, і він згідний з нею жити, то їй не слід розлучатися з ним. ¹⁴Бо невіруючий чоловік освячується через свою віруючу дружину, а невіруюча жінка — через свого віруючого чоловіка. Інакше діти ваші були б нечистими, а так — вони святі.

¹⁵Однак якщо невіруючий вирішить розлучитися, то хай розлучається. Брат чи сестра у Христі вільні в таких випадках, тому що Бог покликав вас жити в мирі. ¹⁶Бо звідки ти знаєш, жінко, чи спасеш свого невіруючого чоловіка? І звідки ти, чоловіче, знаєш, чи спасеш свою невіруючу дружину?

Різні покликання

¹⁷Слід жити лише так, як Господь визначив кожному, і як Бог покликав кожного. І саме такий наказ даю я по всіх церквах. ¹⁸Якщо комусь було зроблене обрізання до того, як Бог його покликав, то не слід намагатися змінити це. А іншому, може, не було зроблене обрізання, коли Бог його покликав. Тоді й не варто робити цього взагалі. ¹⁹Обрізання, само по собі, не є чимось особливим, так само, як і необрізання. Головне — дотримуватися Божих заповідей.

²⁰І нехай кожен залишається таким, яким він був, коли його покликав Бог. ²¹Ти рабом був покликаний? Нехай це тебе не турбує. Та якщо зможеш стати вільним, скористайся такою нагодою. ²²Той, хто рабом був покликаний Богом, є вільним перед Богом. Так само і вільний, якого покликано, є рабом Христа. ²³Господь сплатив за вас високу ціну, тож не ставайте рабами людей. ²⁴Брати і сестри мої! Кожному з вас слід залишатися перед Богом таким, яким його було покликано.

Про одруження

²⁵Тепер стосовно неодружених чоловіків та жінок¹. Я не маю Господнього наказу, але висловлю свою думку як гідний довіри, бо одержав милість від Господа. ²⁶Як на мене, то, зважаючи на всі нинішні страждання й лиха, краще залишатися самотнім, як я.

²⁷Якщо у тебе є жінка, не шукай з нею розлучення. У тебе немає дружини, не шукай її. ²⁸Та якщо ти одружешся, ти не згрішив, і якщо незаймана дівчина виходить заміж, то вона теж не згрішила. Але такі люди матимуть клопіт у цьому світі, а я прагну врятувати вас від нього.

²⁹Ось що я вам кажу, брати і сестри мої, час спливає. Віднині й надалі ті, хто мають жінок, мусять бути такими, ніби жінок не мають. ³⁰Ті, хто сумують, мусять бути такими, ніби суму не мають. Радісні повинні бути такими, ніби не мають радості. Ті, хто придбали щось, ніби вони не мають нічого. ³¹Ті, хто користуються світським, не повинні вважати тлінні речі найважливішими. Бо існуючий світ незабаром зникне.

³²Я хочу, щоб ви були вільні від турбот. Неодружений чоловік дбає про Господне, тобто як догодити Богу. ³³Одружений дбає про життєві справи — як догодити жінці. ³⁴Отже, він на роздоріжжі — як догодити Богові та дружині. Незаміжня жінка або дівчина дбає про справи Господні — щоб бути святою і тілом, і духом. Заміжня піклується про життєві справи — як би догодити чоловікові.

³⁵Кажу я так для вашої ж користі, а не для того, щоб ставити вам перешкоди. Швидше я роблю це для порядку і щоб ви могли бути відданими Господу й ревно служити йому, ні на що інше не звертаючи уваги. ³⁶Якщо хтось вважає, що не робить те, що слід, зі своєю нареченою або вона стара за віком², й він хоче одружитися, то нехай він робить

¹ **7:25 чоловіків та жінок** Буквально «не мавших статевих стосунків».

² **7:36 стара за віком** Або «пристрасть має велику».

за своїм бажанням, бо це не гріх.³⁷ Але ж той чоловік, хто твердо вирішив не одружуватися, здатний володіти своїми пристрастями, й поклав собі зберегти свою наречену такою, як вона є, робить добре.³⁸ Отже, хто одружується з нареченою, робить добре, а хто не одружується, робить ще краще.

³⁹Жінка зв'язана одруженням, поки її чоловік живий, але, якщо він помре, то вона вільна вийти заміж за кого хоче, аби тільки в Господі.⁴⁰ Але, на мою гадку, вона буде щасливішою, якщо залицитися такою, як є. Це моя думка, та я знаю, що маю Дух Божий.

Про їжу, що жертвують бовванам

8¹А тепер про м'ясо, пожертвуване¹ бовванам. Ми знаємо, що «всі мають знання». Знання підносять людей в їхній пихатості, а любов допомагає їм стати дужчими.² Якщо хтось думає, що знає щось, то він нічого не знає як слід.³ А хто любить Бога, той відомий Бугу.

⁴Щодо м'яса, пожертвованого бовванам, то ми знаємо, що бовван — це ніщо у світі, існує лише Єдиний Бог.⁵⁻⁶ І навіть, якщо так звані «боги» є на небі чи то на землі (а є й справді багато «богів» і «володарів»), то для нас існує лиш Єдиний Бог-Отець, завдяки Якому все існує на світі, і для Якого ми живемо. Є лиш один Володар і Господь — Ісус Христос, через Якого все існує, і через Якого ми живемо.

⁷Та не всім відомо це знання. Дехто так зник поклонятися бовванам, що коли він їсть, то так, ніби та їжа була пожертвувана бовванамі, оскільки сумління його слабке, воно оскверняється.⁸ Але їжа не наблизить нас до Бога. Ми не стаємо ні кращими, якщо не їстимемо, ані гіршими, якщо їстимемо.

⁹Та дивіться, щоб це знання ваше не привело до гріха тих, хто слабкий духом.¹⁰ Бо якщо той, хто повний сумління побачить вас, хто має ці знання,

як ви їсте в бовванському храмі, то чи не заохотить це його також з'їсти того м'яса, що запропоноване на жертву бовванам?¹¹ І через знання ваші знищено буде слабкого духом, вашого ж брата, за якого Христос помер!¹² Отже, згрішивши проти своїх братів і вразивши їхнє кволе сумління, ви грішите проти Христа.¹³ Тож якщо їжа призводить брата чи сестру мою до гріха, то я ніколи більше не їстиму м'яса, щоб не привести їх до гріха!

Права апостола

9¹Хіба я не вільна людина? Чи ж не апостол я? Хіба я не бачив Ісуса, Господа нашого? Чи не є ви творінням моїм у Господі?² Навіть якщо я не апостол для інших, то все одно я апостол для вас. Ви ж є печаттю мого апостольства в Господі.

³Ось мій захист від тих, хто хоче судити мене.⁴ Чи не маю я права їсти й пити?⁵ Чи, може, я не маю права взяти собі віруючу дружину, як це зробили інші апостоли й брати Господні, а також і Петро?⁶ Чи, може, лише Варнава і я мусимо працювати, щоб заробляти на прожиток?⁷ Який солдат коли служив на своєму власному утриманні? Хто садить виноградник і не їсть плодів його? Або хто доглядає отару і не п'є молока від овець своїх?

⁸Чи може, це все лише міркування смертної людини? А чи не про те саме сказано в Законі?⁹ У Законі Мойсеєвому записано так: «Не зав'язуй рота воліві, що молотить».² Хіба Бог дбає лише про волів? Звичайно ні!¹⁰ Чи не говорить Він це заради нас? Так, це було написано заради нас, бо той, хто оре, має орати з надією, і той, хто молотить, має молотити з надією, що одержить частину врожаю.

¹¹Раз ми посіяли духовне зерно для вашої вигоди, чи така вже велика то буде річ, якщо пожнемо земні блага від вас?¹² Якщо інші мають право збирати земні блага від вас, то чи не маємо ми більшого права на це? Але ми ніколи

¹ 8:1 **пожертвуване** Принесене у пожертву як ознака поклоніння. Див.: також 1 Кор. 8:10.

² 9:9 Цитата приведена з книги Повт. Закону 25:4.

не користувалися ним. Навпаки, ми терпимо все, щоб часом не чинити перешкод на шляху Доброї Звістки про Христа. ¹³Хіба ви не знаєте, що ті, хто працюють в храмі, від святині ж і харчуються? А ті, хто служить біля вівтаря, ділять між собою частину з того, що до вівтаря принесено. ¹⁴Так само Господь наказував, щоб ті, хто проповідує Добру Звістку, жили з цього.

¹⁵Я не користувався цим правом. І написав це не для того, щоб мати цю вигоду. Бо мені краще вмерти, ніж дати комусь забрати у мене можливість похвалитися. ¹⁶Якщо я проповідую Добру Звістку, то не маю чим хвалитися. Це мій обов'язок. І горе мені, якщо не буду проповідувати. ¹⁷Як би я робив те добровільно, то повинен був одержати нагороду, але в мене не має вибору: я роблю тільки те, що мені довірили виконувати — проповідувати Добру Звістку. ¹⁸В чому ж тоді моя винагорода? Вона в тому, що я проповідую Добру Звістку і роблю це не за платню; в тому, щоб не користуватися правом, яке я маю, проповідуючи Добру Звістку. ¹⁹Бо хоч я й вільний від людей, та став рабом усіх, щоб врятувати більше людей. ²⁰Для юдеїв я став юдеєм, щоб врятувати їх. Для тих, хто підкоряється Закону, я став одним із них (хоч я і не під Законом) для того, щоб врятувати тих, хто підкоряється Закону. ²¹Для тих, хто без Закону, я став таким, як і вони (хоч і не живу без Закону Божого, бо підкоряюся законові Христовому). І зробив я це, щоб оволодіти ними. ²²Я став немічним для немічних, щоб врятувати їх. Я став усім для всіх, щоб спасти хоча б декого у будь-який спосіб. ²³Я роблю все це заради Доброї Звістки, щоб стати одним із тих, на кого поширяться її благословення.

Будьте стримані в усюму

²⁴Хіба ви не знаєте, що всі бігуни біжать на змаганнях, а винагороду одержує один? Тож біжіть так, щоб перемогти й одержати її! ²⁵Кожен, хто змагається, на-

пружено тренується. Він робить це для того, щоб одержати тлінний лавровий вінок, а ми — щоб одержати вінок нетлінний. ²⁶Отже, я біжу так, як той, хто має мету перед собою; б'юся так, щоб не просто розмахувати кулаками. ²⁷Навпаки, я стримую і приборкую тіло своє, щоб, проповідуючи іншим, самому не виявитися відкинутим Богом.

Не будьте схожі на юдеїв

10 ¹Брати і сестри мої, хочу, щоб ви знали, що всі наші прабатьки справді були під хмарою¹, і всі вони безпечно перейшли через море. ²Всі вони в хмарі і в морі були «хрещені»² в Мойсея. ³⁻⁴Всі вони їли ту саму духовну їжу і пили той самий духовний напій, бо пили вони з духовної скелі³, що йшла слідом за ними. Цією скелею був Христос. ⁵Та більшість із них не вполював Господь, і вони загинули в пустелі.

⁶І це приклад для нас, щоб ми не прагнули злого, як вони. ⁷Не будьте ідолопоклонниками, як був дехто з них. Бо сказано у Святому Писанні: «Люди посідали, щоб поїсти і попити, а тоді повставали, щоб розважатися»⁴. ⁸Не будемо віддаватися розпусті, як дехто з них. Бо одного дня від цього двадцять три тисячі полягло!⁵ ⁹Тож не будемо спокушати Христа⁶, як дехто з них робив. Вони були покусані зміями і вмерли⁷. ¹⁰Не нарікайте, як дехто з них нарікав і був знищений ангелом смерті⁸. ¹¹Все це сталося з ними як приклад нам. І було про це написано, щоб застерегти нас, хто живе після скінчення їхнього віку.

¹²Ось чому той, хто вважає, що міцно стоїть, нехай стережеться, щоб не впасти. ¹³Вас спіткали ті ж самі спокуси, котрі зазнають усі люди. Та Бог вірний,

¹ **10:1** *хмарою* Хмара, яка вела й захищала ізраїльтян під час виходу з Єгипту. Див.: Вих. 13:20–22; 14:19–20.

² **10:2** *хрещені* Павло порівнює те, що трапилося з ізраїльтянами у часи Мойсея, до хрещення віруючих у Христа.

³ **10:3–4** Див.: Вих. 17:6.

⁴ **10:7** Цитата приведена з книги Вих. 32:6.

⁵ **10:8** Див.: Числ. 25:9.

⁶ **10:9** *Христа* У деяких древньогрецьких рукописах — «Господа»

⁷ **10:9** Див.: Числ. 21:6.

⁸ **10:10** Див.: Числ. 14:2–37.

Він не допустить, щоб ви спокушалися більше, ніж можете витримати. Разом із спокусою Він дасть і полегшення, щоб ви змогли подолати її.

Уникайте служіння бовванам

¹⁴Тож, любі друзі мої, уникайте служіння бовванам. ¹⁵Звертаюся до вас як до людей розумних. Судіть самі, про що кажу я. ¹⁶Чаша благословення¹, за яку ми дякуємо, чи не є те ознакою того, що ми об'єднані жертвою крові Христової? Хліб, що ми ламаємо, чи не є ознакою того, що ми об'єднані жертвою тіла Христа? ¹⁷Існує один Хліб, і всі ми від одного Тіла, бо ми поєднані тим Хлібом.

¹⁸Погляньте-но на народ ізраїльський, коли вони їдять жертви², чи не об'єднані вони тими підношеннями, що на вівтарі?

¹⁹Що ж я маю на увазі? Що їжа, яка приноситься в жертву бовванам нічого не варта, бо сам бовван — ніщо. ²⁰Ні, швидше це означає, що люди, приносячи жертви бовванам, роблять це для нечистих духів, а не для Бога. А я не хочу, щоб ви були спілниками нечистих духів. ²¹Ви не можете одночасно пити з чаші Господньої і нечистих духів; не можете розділяти одночасно їжу Господню і диявольську. ²²Чи прагнемо ми прогнвити Господа? ²³Хіба ж ми сильніші за Нього?

Робіть усе на славу Богові

²³«Усе нам дозволено», — стверджуєте ви. Та не все на користь. «Усе нам дозволено». Та не все допомагає людям стати сильнішими. ²⁴Нехай ніхто не шукає вигоди для себе, а лише дбає про ближнього свого. ²⁵Їжте будь-яке м'ясо, що продається на ринку, не питаючи ні про що і без докорів сумління, ²⁶бо

¹ 10:16 Чаша благословення Чаша з вином, за яку віруючі в Ісуса Христа дякували Богу під час вечері Господньої.

² 10:18 жертви Принесене у жертву як ознака поклоніння Господу.

³ 10:22 прогнвити Господа Див.: Повт. Закону 32:16–17.

«земля і все, що є на ній, належить Господу»⁴.

²⁷Якщо хтось із невіруючих запросить вас на обід і ви вирішите піти, то їжте все, що перед вами на столі. Не питайте ні про що і не турбуйтеся про своє сумління. ²⁸Але якщо хтось скаже вам: «Це м'ясо, що принесли в жертву бовванам» — то не їжте його. Не їжте заради того, хто вам про це сказав і заради його сумління.

²⁹Коли я так кажу, то маю на увазі не власне сумління, а сумління іншого. Бо навіщо дозволити, щоб моя воля була засуджена чужим сумлінням. ³⁰Якщо я їм з подякою, то навіщо мене ганьбити за те, за що я дякую Всевишньому?

³¹Отже, чи ви їсте, чи п'єте, чи ще щось робите — робіть усе на славу Богу. ³²Не будьте перешкодою ні юдеям, ні поганам, ані церкві Божій. ³³Так само, як я догоджаю всім і в усьому. Я шукаю користі не для себе, а для інших, щоб вони могли спастися.

Доречність молитви

11 ¹Наслідуйте мене, як я наслідую Христа. ²Я хвалю вас за те, що ви завжди пам'ятаєте про мене. Ви наслідуйте вчення, яке я передав вам. ³Та хочу я, щоб ви знали, що Христос — голова кожному чоловікові, а чоловік — голова жінці. Бог же — голова Христа!

⁴Кожен чоловік, який молиться або пророкує з покритою головою, ганьбить голову свою. ⁵Кожна жінка, яка молиться або пророкує з непокритою головою, ганьбить голову свою. Вона вподібнюється поголеній жінці. ⁶Якщо жінка не покриває свою голову, то це можна порівняти з соромом поголеного волосся. А якщо це так ганебно, коли її голова поголена або пострижена, то нехай вкриває її. ⁷Чоловікові не слід вкривати голову, бо він є образом і славою Бога. Жінка ж є славою чоловіка. ⁸Бо не чоловік походить від жінки, а жінка від чоловіка⁵. ⁹Не чоловіка було

⁴ 10:26 Цитата приведена з книги Пс. 24:1; 50:12; 89:11.

⁵ 11:8 Див.: Бут. 1:27; 2:21–22.

створено заради жінки, а жінку заради чоловіка. ¹⁰Ось чому жінка має покривати свою голову, визнаючи владу над собою ¹. Вона має робити це також заради Ангелів.

¹¹Однак перед Господом жінка залежна від чоловіка так само, як і чоловік залежний від жінки. ¹²Бо як жінка походить від чоловіка, так і чоловік також народжується від жінки. І все це йде від Бога.

¹³Поміркуйте про це поміж собою: чи личить жінці молитися Богу з непокритою головою? ¹⁴Та чи природа сама не вчить вас, що це соромно для чоловіка мати довге волосся? ¹⁵Для жінки ж це слава, бо волосся дане для вкриття голови її. ¹⁶Деякі люди можуть сперечатися про це. Та ні ми, ані церкви Божі не визнаємо ці звичаї.

Господня вечеря

¹⁷Даючи вам наступний наказ, я не хвалю вас, бо ваші зустрічі приносять вам більше шкоди, ніж користі. ¹⁸По-перше, я чув, що коли ви збираєтеся разом ², то серед вас є розбіжності. Та в це неважко повірити, ¹⁹бо за вашим міркуванням, розділення церкви є ознакою істинних послідовників Христових.

²⁰На ваших сходах ви не їсте Господню вечерю ³. ²¹Бо коли ви збираєтеся, то кожен поспішає з їсти своє: один залишається голодним, а інший впивається. ²²Хіба не маєте ви осель, щоб їсти й пити? Чи, може, ви зневажаєте Божу церкву? Може, ви хочете принизити бідних? Що мені сказати? Чи слід вас хвалити? Тут я вас не хвалитиму.

²³⁻²⁴Бо я одержав від Господа знання, які й передав вам. Господь Ісус тієї ночі, коли видали Його на страту, узяв хлібину, та віддавши дяку, розломив його

¹ 11:10 визнаючи владу над собою Буквально «має владу на голові». Це також може перекладатися як «тримати свою голову під контролем», тобто зробити усе, щоб не дати людям ніяких підстав неправильно зрозуміти, чому у неї непокрита голова.

² 11:18 ви збираєтеся разом Або «ваша церква збирається разом».

³ 11:20 Господня вечеря Особлива вечеря, яку їли послідовники Христа за Його наказом, на спомин про Нього. Див.: Лк. 22:14–20.

зі словами: «Це тіло Моє, що Я віддаю за вас. Їжте його на спомин про Мене».

²⁵Після вечері Ісус так само взяв чашу з вином і промовив: «Це вино символізує кров Мою, що засновує Новий Заповіт Божий. Хоч би коли ви пили це вино, робитимете це на спомин про Мене».

²⁶Щоразу, як їстимете цей хліб і питимете цю чашу вина, будете свідчити про смерть Господню, аж поки Він не прийде.

²⁷Отож, хто негідно їстиме хліб Господній і питиме Господню чашу вина, винний буде у гріхах проти тіла і крові Господньої. ²⁸Отже, насамперед, люди на повинна позбавитись огидних думок, а вже потім нехай їсть цей хліб і п'є це вино. ²⁹Бо той, хто їсть і п'є, не визнаючи тих, хто є Господнім Тілом, накликає суд на себе. ³⁰Ось чому серед вас є чимало слабких та хворих, а багато вже й померло.

³¹Якщо б ми самі судили себе, то не були б судимі. ³²Коли ж нас судить Господь, Він карає нас, щоб не було нас засуджено разом зі світом. ³³Тож, брати і сестри мої, коли ви збираєтеся разом, щоб поїсти, то чекайте одне на одного. ³⁴Якщо ж хто й справді голодний, нехай поїсть вдома, щоб не осудив вас Господь за те, що ви збираєтесь. Інші ж справи я влаштую, коли прийду.

Дари Духа Святого

12 ¹Щодо духовних дарів, брати і сестри мої, то я не хочу, щоб ви залишалися в незнанні. ²Пам'ятайте, що коли ви були невірними поганями, то ходили на поклоніння до німих бовванів, неначе вас силоміць тягнули туди.

³Тож кажу я вам, що ніхто не може мовити: «Будь проклятий, Ісусе!» — з допомогою Духа Божого. Ніхто не зможе сказати: «Ісус — Господь» — інакше, як Святим Духом. ⁴Різні є дари, та всі вони — від Єдиного Духа. ⁵Є багато різних засобів служити, але усі вони — Єдиному Господу. ⁶По-різному Всевишній діє серед людей, та тільки Єдиний Бог дає спроможність робити

все.⁷ А вияв Духа дано кожному на користь усіх.⁸ Одній людині Дух дає слово мудрості, іншій — слово знання дається тим самим Духом.⁹ Комуś дано духовну віру, а ще хтось має дар зцілення — від Єдиного Духа.¹⁰ Хтось має силу робити чудеса, а хтось — здатність пророкувати, хтось уміє розпізнавати духів, а хтось — розмовляти різними мовами, а ще хтось — тлумачити мови.

¹¹Та Один і Єдиний Дух чинить усе це, наділяючи кожного тим, чим вважає за потрібне.

Тіло Христове

¹²Через те, що кожен із нас має одне тіло, яке складається з багатьох частин, то хоч і багато частин, все одно вони становлять одне тіло. Так і Христос.¹³ Бо одним Духом хрестилися ми всі, щоб стати єдиним тілом: як юдеї, так і погани, як раби, так і вільні. І всім нам даний один Дух¹.

¹⁴Тіло людське складається не з одного члена, а з багатьох.¹⁵ Навіть якщо нога скаже: «Через те, що я не рука, я не належу тілу» — то хіба вона від того перестане належати тілу?¹⁶ А якщо вухо скаже: «Через те, що я не око, я не належу тілу» — чи перестане воно через це належити тілу?¹⁷ Якби все тіло складалося лише з ока, як тоді б ми слухали? Якби складалося тільки з вуха, чим би тоді відчували запахи?

¹⁸Насправді Бог розмістив члени тіла, кожне з них, там, де хотів.¹⁹ Якби всі члени тіла були однаковими, то де ж тоді було б тіло?²⁰ А так хоч частин багато, а тіло одне.²¹ Око не може сказати руці: «Ти мені не потрібна». Або голова не може сказати ногам: «Ви мені не потрібні».²² Навпаки, ті частини тіла, які ми вважаємо слабшими, насправді дуже потрібні.²³ А про ті, що вважаємо не дуже почесними на тілі, піклуємося більше. Про непристойні ж дбаємо з більшою сором'язливістю.

²⁴⁻²⁵Водночас пристойні частини тіла не потребують особливої турботи. Та

¹ 12:13 даний... Дух Або «один Дух, щоб пити Його».

Бог створив наше тіло так, щоб більше шани було тим частинам, які потребували того, щоб не було розбрату в тілі, а щоб усі частини однаково дбали одна про іншу.²⁶ Коли одна з них страждає, то й усі інші страждатимуть. Коли одна в пошані, то й усі інші радіють із нею.

²⁷Тож усі ви разом є Тілом Христовим, а окремо — частинами Його.²⁸ До того ж Бог першими поставив у церкві апостолів, другими — пророків, третіми — вчителів, потім чудотворців і людей, які мають дар зціляти. За ними — ті, хто допомагають іншим, ті, які мають хист вести за собою людей, а також ті, котрі мають здібності до різних мов.²⁹ Та не всі є апостолами, не всі є пророками, чи не так? Не всі є вчителями або чудотворцями.³⁰ Не всі обдаровані здібністю зціляти чи розмовляти різними мовами. І не всі ж, певно, можуть тлумачити мови?

³¹Тож дбайте про всі Духовні дари, що є найважливішими для вас, а я вам зараз покажу навіть краще життя.

Любов — найкращий дар

13 ¹Якщо я можу розмовляти різними людськими мовами, якщо знаю мову навіть Ангелів, та не маю любові, то я лиш подібний до гучного дзвону або брязкітливого кімвалу.² Якщо ж маю пророчий дар, знаю всі таємниці і сповнений знань усяких; якщо маю таку віру, що можу пересувати гори, але не маю любові, то я — ніщо.³ Якщо я роздам усе своє майно, а тіло своє віддам на спалення, але при тому не матиму любові, я не дістану нічого.

⁴Любов терпляча, добра, не заздрісна, не хвалькувата, не пихата.⁵ Вона не поводить себе непристойно, не егоїстична, не скоро на гнів, не злопам'ятна.⁶ Любов ніколи не радіє злу, але радіє правді.⁷ Любов завжди терпить, завжди вірить, завжди сподівається, завжди стійка.

⁸Дар пророцтва, дар мов, дар знання — усе це зникне, але любов ніколи не скінчиться.⁹ Бо знання й пророцтва наші — недосконалі.¹⁰ Та коли прихо-

дить досконалість, то все недосконале зникає.

¹¹Коли я був дитиною, то й розмовляв по-дитячому, я думав і міркував як дитина. Але тепер, коли я став дорослим, я залишив усе дитяче.

¹²Зараз ми дивимося на Господа ніби на відображення в дзеркалі, але згодом подивимося Йому в обличчя. Зараз мої знання — часткові, тоді ж, я знатиму усе досконало, подібно тому, як Бог знає мене.

¹³Тим часом лишаються ці три: віра, надія і любов. І найбільша з них — любов.

Духовні дари для зміцнення церкви

14 ¹Прагніть любові й щиро дбайте про дари духовні, але особливо про дар пророцтва. ²Бо хто має дар говорити іншою мовою, той розмовляє не з людьми, а з Богом. Адже ніхто не розуміє того, що він каже. Він говорить таємне, котре йде від Духа.

³Той же, хто має дар пророцтва, зміцнює, підбадьорює, і втішає людей. ⁴Хто має дар говорити іншою мовою, духовно зміцнює себе, а хто має дар пророцтва, духовно зміцнює церкву.

⁵Тож хочу я, щоб ви володіли даром говорити різними мовами. Та ще більше хочеться мені, щоб ви могли прокувати. Той, хто пророкує — вищий за того, хто розмовляє іншими мовами, хіба що він перекладе, що каже, аби духовно збагатилася і зміцніла церква. ⁶А тепер, брати і сестри мої, якщо прийду я до вас, розмовляючи іншими мовами, то яка з того для вас користь, коли не принесу вам ні одкровення, ні знання ніякого, ні Послання, ані вчення Божого?

⁷Це так само, як бувають бездушні інструменти — флейта чи ліра. Якщо вони видають нечіткі звуки, то як дізнатися, яка мелодія звучить? ⁸Коли сурми не виразно сурмлять, то хто ж знатиме, що треба готуватися до бою?

⁹Так само коли ви використовуєте незрозумілі слова, то як інші зрозумі-

ють, що ви кажете? Ви говоритимете у повітря. ¹⁰Без сумнівів, є багато різних мов у світі, і кожна має своє значення. ¹¹Тож коли я не розумію мови, то буду чужинцем для того, хто розмовляє нею, і він буде чужинцем для мене.

¹²Те саме стосується й вас. Коли ви прагнете духовних дарів, то намагайтеся збагатитися тими, що зміцнюють і укріплюють церкву.

¹³А хто говорить іншою мовою, нехай молиться, щоб уміти пояснити те, про що говорить. ¹⁴Бо коли я молюся іноземною мовою, дух мій молиться, та розуміння залишається безплідним. ¹⁵Що ж робити в такому разі? Молитимусь я тоді не лише духом, а й розумом своїм. Буду співати не лише моїм духом, а також і розумом своїм. ¹⁶Бо якщо ти благословлятимеш лише духом, то як же тоді простий слухач скаже «амін» на твою молитву подяки? Він же не знає, про що ти кажеш. ¹⁷Ти можеш прекрасно віддавати подяку Богу молитвою своєю, та інша людина від цього не зміцнюється духовно.

¹⁸Я дякую Богу за те, що більше розмовляю іншими мовами, ніж будь-хто з вас. ¹⁹Але в церкві я краще скажу п'ять слів з розумом, щоб інших навчити, ніж десять тисяч слів іншою, незнайомою їм мовою!

²⁰Брати і сестри мої, не думайте як діти! В лихому будьте дітьми, але в думках будьте дорослими. ²¹В Писанні¹ сказано:

«Я буду говорити з цими людьми устами чужинців й чужими мовами,

але навіть і тоді вони мене не послухають».

Ісаї 28:11–12

Так каже Господь.

²²Тож дар розмовляти різними мовами є знаменням не для віруючих, а для невіруючих. Пророчий же дар — не для невіруючих, а для віруючих. ²³І, якщо тоді вся церква збереться разом, і всі розмовлятимуть різними мовами, то

¹ 14:21 Писанні Буквально «Законі», що інколи означає «Старий Заповіт».

чи не скажуть сторонні або невіруючі, що ви збожеволіли? ²⁴Та якщо всі про- рокують слово Боже і ввійде хтось сто- ронній або невіруючий, то відкриються всі гріхи його, та вашими словами засу- джений він буде. ²⁵Всі таємниці серця його виявляться. І впаде він долілиць, і поклониться Богу, кажучи: «Справді, Бог серед вас!»¹

Нехай збори ваші зміцнюють церкву

²⁶Брати і сестри мої, що ж робитимете ви далі? Коли ви посходите разом до церкви, один матиме псалом, інший — повчання, ще інший — одкровення. Хтось говорить іншою мовою, хтось перекладає. Та все мусить робитися для розбудови церкви. ²⁷Якщо хтось збирається говорити чужою мовою, то двоє, найбільше троє, нехай мовлять по черзі, а один нехай тлумачить сказане. ²⁸Якщо ж немає кому тлумачити, то нехай чу- жинець мовчить на зібранні, нехай про- мовляє лише до себе й до Бога.

Пророки в церкві

²⁹Двоє чи троє людей з пророчим даром нехай говорять, а решта мають перевіряти, що вони кажуть. ³⁰Коли ж якесь одкровення відкриється тому, хто сидить, то перший нехай замовкне. ³¹Бо всі ви можете проорокувати по черзі, щоб інші навчалися й утішалися. ³²⁻³⁴Духи пророків коряться пророкам, через те що Бог є Богом не безладдя, а миру.

Жінка мусить мовчати в церкві

Як у всіх церквах людей Божих, жінкам вашим слід мовчати на зібраннях, бо їм не дозволяється говорити. Вони мусять перебувати в покорі, як сказано в Зако- ні Мойсея. ³⁵Якщо вони хочуть чогось навчитися, то їм слід спитати своїх чо- ловіків удума, бо непристойно жінці говорити на зібранні в церкві.

³⁶Хіба від вас прийшло Слово Боже? Чи, може, до вас самих воно прийшло?

³⁷Якщо хтось вважає, що він є пророком

¹ 14:25 Див.: Іс. 45:14 та Зах. 8:23.

чи має духовний дар, то нехай визнає, що те, що я пишу вам — Заповідь Го- сподня. ³⁸А якщо хтось не визнає цього, то і його самого не буде визнано.

³⁹Отже, брати і сестри мої, будьте завзятими, проорокуючи, й нікому не забороняйте говорити іншими мовами. ⁴⁰Та все треба робити належним чином і статечно.

Божо Звістка про Христа

15 ¹Зараз я хочу нагадати, брати і се- стри мої, про Добру Звістку, що я проповідував вам. Ви її одержали і на ній засновуєте життя своє. ²Завдяки їй ви врятуєтесь, якщо добре пам'ятаєте те, що я вам проповідував. Якщо ж ні, то марно ви повірили.

³Я передав вам насамперед те, що сам отримав: Христос прийняв смерть за наші гріхи, як сказано у Святому Писанні. ⁴Його було поховано, і Він во- скрес на третій день, як сказано у Свя- тому Писанні. ⁵Він з'явився Петрові, а потім дванадцятьом апостолам. ⁶Після того Він з'явився більш як п'ятистам ві- руючим одночасно. І більшість із них досі ще живі, хоча дехто вже й помер. ⁷Тоді з'явився Він Якову, а після цього і всім апостолам.

⁸Нарешті, Він з'явився й мені також, наче якомусь недоноскові. ⁹Бо я остан- ній з апостолів. Я навіть не достойний зватися апостолом, бо переслідував Божу церкву. ¹⁰Я — апостол милістю Божою, і Його милосердя до мене не було марним. Навпаки, я працював дуже старанно і впертіше за всіх, хоча не сам я, а милість Божа, яка зі мною, робила це. ¹¹Тож незалежно від того, чи я про- повідую вам, чи хтось із інших апосто- лів, ми проповідуємо одне. І це саме те, в що ви повірили.

Усі ми воскреснемо з мертвих

¹²Та якщо ми проповідуємо, що Христос воскрес із мертвих, то чому ж дехто з вас каже, що ніхто не воскресає з мерт- вих? ¹³Якщо ніхто не воскресає, тоді й Христос не воскрес. ¹⁴А якщо Христос

не воскрес із мертвих, то те, що ми проповідуємо — марне, і марна віра ваша. ¹⁵Тоді ми є жлесвідками проти Бога, бо клятвенно засвідчили про Бога, що Він воскресив Христа. А раз ніхто не воскресає з мертвих, тоді ж і Бог не воскресив Христа. ¹⁶Та якщо мертві не воскресають, то й Христос не воскрес із мертвих. ¹⁷А якщо Христос не воскрес, тоді й віра ваша марна, і гріхи ваші залишаються з вами. ¹⁸Тоді ж виходить, що ті, хто вже померли у Христі, загинули.

Запорука воскресіння

¹⁹Якщо ми маємо надію на Христа лише в цьому житті, то ми найнещасніші з усіх людей. ²⁰Але Христос насправді воскрес із мертвих. Він — первісток тих, хто помер. ²¹Бо як смерть прийшла через гріх однієї людини, так і воскресіння з мертвих прийшло через іншу. ²²Я маю на увазі, що всі вмирають через Адама, та завдяки Христу всі знову житимуть.

²³Та кожен матиме свою чергу: Христос був першим, Хто воскрес, а коли Він знову прийде, то воскреснуть й усі ті, хто Йому належить. ²⁴Тоді настане кінець. Христос знищить усіх правителів, і владу, і силу, та передасть Царство Богу-Отцю. ²⁵Бо Христос мусить правити, доки Бог не покладе всіх ворогів до ніг Його¹. ²⁶І смерть буде знищено, як останнього ворога. ²⁷Бо: «Він усе впокорене кинув до ніг Його»².

І коли сказано, що «все кинуте до Його ніг», то це означає, що Господь підкорив Христу усе, за винятком Себе — Всевишнього Бога. ²⁸А коли все покориться Христу, тоді й Сам Син буде у владі Божій, Який підкорив усе Христу, щоб Бог був всім у всьому.

²⁹Інакше, якщо немає воскресіння, що ж робитимуть ті, хто охрестився заради померлих? Якщо мертві ніколи не воскреснуть, то навіщо ж люди хрестилися заради них? ³⁰Чому й ми повсякчас зустрічаємося з небезпекою? ³¹Щодня

мені загрожує смерть. І це правда, як і те, брати і сестри мої, що я пишаюся вами в Ісусі Христі, Господі нашому. ³²Коли я бився з дикими звірами в Ефесі, міркуючи як проста людина, чи була б з того користь? Звичайно ні! Якщо мертві не воскресають, то «питимемо й їстимемо, бо завтра померемо!»³

³³Не давайте вводити себе в оману. Лихе товариство руйнує добрі звичаї. ³⁴Отямтеся, поверніться до здорового глузду, як належить, і киньте грішити, бо дехто з вас не знає Бога. Кажу це, щоб присоромити вас.

Яке тіло ми матимемо?

³⁵Але дехто може спитати: «Як воскресають мертві? Яке тіло вони матимуть?»

³⁶Дурниці! Те, що садите в землю, не оживе, поки спершу не «помре!» ³⁷І потім, що ви садите? Адже ви сієте в землю не дозріле «тіло», а просте зерно. Це може бути пшениця або щось інше. ³⁸Тоді Бог надає йому те тіло, яке Сам вибрав. Він дає кожній зернині її власне «тіло». ³⁹Тіла живих істот не однакові. Ні, у людей вони одні, а у тварин — зовсім інакші. У птахів ще інші, а у риб іще інші.

⁴⁰Є тіла Небесні й земні, але краса Небесних і земних тіл різна. ⁴¹Сонце має одну красу, а місяць і зірки — зовсім іншу. Та краса однієї зірки відрізняється від іншої. ⁴²Так само буде й тоді, коли мертві воскреснуть: тіло, що сіється у землю — тлінне, а як зросте, буде нетлінним. ⁴³Воно сіється в неславу, у славу зростає; посіяне в немочі, підніметься у силі. ⁴⁴Посіяне тіло є земним, зросте — духовним; якщо є природні тіла, то є й духовні.

⁴⁵Ось у Святому Писанні сказано, що перший чоловік, Адам, «став живою істотою»^{4,5}. Та останній Адам⁶ став життєдайним духом. ⁴⁶Не духовна людина була першою, а природна. Потім прийшла духовна. ⁴⁷Той перший чоловік

³ 15:32 Цитата приведена з книги Іс. 22:13; 56:12.

⁴ 15:45 живою істотою Або «душею».

⁵ 15:45 Цитата приведена з книги Бут. 2:7.

⁶ 15:45 останній Адам У цьому вірші мова йде про Ісуса.

¹ 15:25 покладе... ніг Його Або «підкорить Його владі».

² 15:27 Цитата приведена з книги Пс. 8:6.

вийшов із землі і був земним. Другий прийшов з Неба.⁴⁸ Всі земні люди такі ж, як і перша людина, яка вийшла з землі. Небесні ж люди такі, як Той Чоловік Небесний.⁴⁹ Як носили ми образ земної людини, так само носитимемо і образ Небесної.

⁵⁰ Кажу вам, брати і сестри, що тіла й кров не можуть успадкувати Царства Божого. Адже тлінне не успадковує нетлінного.⁵¹ Ось послухайте! Відкрию я вам таємницю: не всі ми зазнаємо смерті, але всі будемо змінені.⁵² І оком не встигнемо змигнути, як просурмить остання сурма. Коли вона просурмить, мерці повстануть нетлінні, і ми перемінімося.

⁵³ Бо це тлінне тіло мусить одягнутися в нетлінне, і це смертне тіло — в безсмертне.⁵⁴ І коли це тлінне тіло вдягнеться у все нетлінне, а смертне тіло — у безсмертне, тоді збудеться те, що написано у Святому Писанні:

«І перемога смерті поглинула».

Ісаї 25:8

⁵⁵ «Смерть, де ж твоя перемога?

Смерть, де твоє жало?» *Осії 13:14*

⁵⁶ Жало смерті — це гріх, а сила гріха — Закон.⁵⁷ Та дяка Богу, Який дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа!

⁵⁸ Тож, брати і сестри мої любі, будьте твердимі й непохитними. Присвятить себе повністю трудам Господнім. Адже ви знаєте, що труд ваш Господній не марний.

Дбайте про вбогих

16 ¹Щодо підтримки людям Божим, то робіть те, що я наказав робити по церквах галатських.² В перший день кожного тижня кожен з вас мусить відкласти щось з прибутку і покласти до скарбниці, щоб не збирати, коли я прийду.³ Коли ж я прийду, то відправлю вибраних вами людей з листами й дарунками вашими до Єрусалиму.⁴ А якщо буде доречно і мені йти, то піду і я з ними.

Павлові плани

⁵ Прийду я до вас, перетнувши Македонію, бо у планах моїх — побувати там.⁶ Можливо, я трохи затримаюся з вами або навіть і перезимую. І тоді ви допоможете мені в подорожі, хоч куди б я йшов.⁷ Я не хочу зараз заходити до вас мимохідь, бо сподіваюся деякий час погостювати у вас, якщо буде Господня воля.

⁸ В Ефесі ж я пробуду до свята П'ятидесятниці,⁹ бо зараз є нагода плідно попрацювати, хоч багато хто перешкоджає мені.

Шануйте тих, хто працює для церкви

¹⁰ Якщо прийде Тимофій, то подбайте, щоб йому було затишно серед вас, щоб його ніхто даремно не турбував. Бо робити він справу Господню, як і я.¹¹ Тож нехай ніхто не зневажає його. Відправте його з миром, щоб він міг прийти до мене. Я чекаю його, як і інших братів.¹² Щодо брата нашого Аполлоса, то я дуже радив йому відвідати вас разом з іншими братами. Та не було Божої волі на те, щоб він прийшов зараз. Тож прийде він лише тоді, коли з'явиться нагода.

Павлові побажання

¹³ Пильнуйте! Будьте непохитні у вірі своїй! Будьте мужні й міцні!¹⁴ Все, що ви робите, робіть з любов'ю.

¹⁵⁻¹⁶ Ви знаєте, що родина Степана була першою віруючою родиною в Ахаї. Вони присвятили себе служінню Божим людям. Тож благаю вас, брати і сестри, щоб ви корилися таким людям і всім, хто єднається з ними в праці і служінні Господу.¹⁷⁻¹⁸ Я радий, що до мене прийшли Степан, Фортунат і Ахаїк, бо вони зайняли достойне місце у відсутність вашу, заспокоївши мій дух і ваш. Шануйте таких людей.

¹⁹ Церкви азійські вітають вас. Акила і Прискилла шлють вам палке вітання у Господі разом із церквою, що збирається в їхньому домі.²⁰ Всі брати вітають

вас. Вітайте одне одного святим поцілунком¹.

²¹Я, ПАВЛО, пишу ці слова власноручно. ²²Якщо хтось не любить Госпо-

¹ **16:20 святим поцілунком** Або «вітайте одне одного особливим вітанням».

да, то нехай проклятий буде. «Прийди Господи, прийди!»²²³ Нехай з вами буде благодать Господа Ісуса. ²⁴Моя любов з вами всіма в Христі Ісусі.

² **16:22 Прийди Господи, прийди!** Арамійською «Марана за!»

Міжнародна біблійна ліга та її партнери у всьому світі забезпечують Писанням мільйони людей, які досі не мають надії. Ця життєдайна надія міститься у слові Божому. Кожна придбана Біблія «Сучасною мовою» надасть нам можливість надрукувати ще одну Біблію для людини, котра потребує слово Боже. Для того щоб надати Святе Писання ще більшій кількості людей, будь ласка, зробіть пожертвування через інтернет-сторінку www.bibleleague.org/donate або надішліть кошти до Міжнародної біблійної ліги, 1 Bible League Plaza, Crete, IL 60417. Міжнародна біблійна ліга існує з тією ціллю, щоб забезпечувати Бібліями «Сучасною мовою» та різноманітними біблійними матеріалами церкви та партнерські організації для їх роботи, яка допомагає людям повірити в Ісуса Христа.

Новий Заповіт: Сучасною мовою™ (УСП™)

© Міжнародна біблійна ліга

Новий Заповіт: Сучасною мовою™ (УСП™)

© Міжнародна біблійна ліга, 1996–2014

© Міжнародна біблійна ліга, карти, ілюстрації, 2012–2013

© Міжнародна біблійна ліга, додаткові матеріали, 2014

У випадку використання до 1 000 віршів письмовий дозвіл не потрібен, але сукупність цитат не може складати повного об'єму або перевищувати половини друкованого видання. Нижченаведена інформація повинна надаватися на титульній або авторській сторінці:

Цитата приведена з Нового Заповіту Сучасною мовою™ (УСП™)

Перевидання цитат з Нового Заповіту Сучасною мовою™ (УСП™) зроблено з дозволу Міжнародної біблійної ліги, 1996–2014

У випадку використання цитат з Нового Заповіту «Сучасною Мовою» в некомерційний виданнях, а саме: церковних бюлетенях, об'явах, плакатах тощо, повне пояснення авторського права непотрібно, проте наприкінці кожної цитати має бути посилання на «УСП». За письмовим дозволом на перевидання більше 1 000 віршів або використання цитат, які у сукупності складають більше половини друкованого видання, або будь-якими проханнями про використання тексту необхідно звертатися до Міжнародної біблійної ліги.

Публікація коментарів або перевидання цитат у комерційних цілях з Нового Заповіту «Сучасною мовою» потребує письмового дозволу від Міжнародної біблійної ліги. За дозволом необхідно звертатися за адресою: permissions@bibleleague.org.

Bible League International

PO Box 820648

Fort Worth, TX 76182, USA

Телефон: 888–542–4253

Електронна пошта: permissions@bibleleague.org

Веб-адреса: bibleleague.org

Безкоштовні електронні матеріали: bibleleague.org/downloads

